

c) artykuł 24 konwencji chicagowskiej, samodzielnie albo w związku z art. 11 ust. 2 lit. c) umowy „otwartego nieba”?

potrzeby decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 3 września 2006 r. (sprawa 1107C);

(¹) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 275, s. 32

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/101/WE z dnia 19 listopada 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu uwzględnienia działalności lotniczej w systemie handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 8, s. 3

— jeśli właściwe, przekazanie sprawy OHIM celem ponownego rozpoznania;

— obciążenie interwenienta i OHIM kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok winien zostać uchylony z następujących względów:

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydane w dniu 19 maja 2010 r. w sprawie T-108/09 Ravensburger AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), Educa Borrás, S.A., wniesione w dniu 22 lipca 2010 r. przez Ravensburger AG

(Sprawa C-369/10 P)

(2010/C 260/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Ravensburger AG (przedstawiciele: H. Harte-Bavendamm i M. Goldmann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Educa Borrás, S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

— dopuszczenie odwołania od wyroku Sądu z dnia 19 maja 2010 r. (sprawa T-108/09);

— uchylenie wyroku Sądu;

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 stycznia 2009 r. (sprawa R 305/2008-2) i w razie

1) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd przeinaczył wywody wnoszącej odwołanie w zakresie faktycznych okoliczności dotyczących wykazu towarów oznaczonych rozpatrywanym wspólnotowym znakiem towarowym, uznając, że „w niniejszej sprawie nie było kwestią sporną to, że towary, dla których rozpatrywany znak został zarejestrowany, obejmowały w szczególności gry pamięciowe”.

2) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd zastosował art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹) w związku z art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i posłużył się wadliwym i zbyt restrykcyjnym kryterium przy ocenie charakteru opisowego słownego znaku towarowego, a mianowicie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 203 629 „MEMORY”.

3) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd zastosował art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia i posłużył się wadliwym i zbyt restrykcyjnym kryterium przy ocenie charakteru odróżniającego słownego znaku towarowego, a mianowicie wspólnotowego znaku towarowego nr 1 203 629 „MEMORY”.

4) Wypaczenie dowodów z uwagi na to, że Sąd prawie wyłącznie oparł się na domniemanych zwyczajach językowych w dalekich, pozaeuropejskich krajach.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)